

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 153.217 van 29 december 2005
in de zaak A. 168.939/X-12.628.

In zake : 1. [P.D.R.],
 2. [M.D.B.],

tegen :

de gemeente HAALTERT.

tussenkomen de partijen :

1. XXXX,
2. XXXX,
die woonplaats kiezen bij
Advocaat K. ROELANDT,
kantoor houdende te 1170 BRUSSEL,
Terhulpseseenweg 187.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE Xe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat [P.D.R.] en [M.D.B.] op 24 december 2005 hebben ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van 19 september 2005 van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente HAALTERT waarbij aan XXXX de stedenbouwkundige vergunning wordt verleend voor het verbouwen van een bestaande eengezinswoning, gelegen te [...];

Gezien het administratief dossier van de verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 28 december 2005 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 29 december 2005;

Gehoord het verslag van Staatsraad G. DEBERSAQUES;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat M. SMETS die loco Advocaat T. VAN DAMME verschijnt voor de verzoekende partijen, en van Advocaat K. ROELANDT die verschijnt voor de tussenkomende partijen;

Gehoord het eensluidend advies van Adjunct-auditeur S. DE TAEYE;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat XXXX en XXXX met een ter terechtzitting ingediend verzoekschrift hebben gevraagd om in het administratief kort geding te mogen tussenkomen; dat er grond is om het verzoek in te willigen;

Overwegende dat krachtens artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid

kan worden besloten onder de drievoudige voorwaarde dat uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is, dat ernstige middelen worden aangevoerd die de nietigverklaring van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende dat, gelet op het zeer uitzonderlijk en zeer ongewoon karakter van de uiterst dringende procedure tot schorsing van de tenuitvoerlegging van een administratieve rechtshandeling waarin de wet voorziet, en op de ernstige stoornis die zij in het normaal verloop van de rechtspleging voor de Raad van State teweegbrengt, waarbij de rechten van verdediging van de verwerende partijen en eventueel tussenkomende partijen tot een strikt minimum zijn herleid, de uiterst dringende noodzakelijkheid op het eerste gezicht onbetwistbaar moet zijn; dat een verzoeker die meent een beroep te moeten doen op de procedure bij uiterst dringende noodzakelijkheid alleszins moet aantonen bij het instellen van de vordering met de vereiste spoed, diligentie en alertheid te zijn opgetreden, en bovendien aan de hand van duidelijke gegevens en feiten moet aannemelijk maken dat, indien de vordering wordt ingesteld volgens de gewone schorsingsprocedure, de uitspraak over deze vordering onherroepelijk te laat zou komen om nog enig nuttig effect te sorteren;

Overwegende dat de verzoekende partijen enkel uiteenzetten dat, "daar de bouwwerken een aanvang zullen nemen indien geen schorsing wordt uitgesproken, (...) dit tot gevolg (heeft) dat een uitspraak ten gronde nog een ruime tijd zal

aanslepen wat eventueel na annulatie de afbraak tot gevolg kan hebben, met bijzondere zware financiële implicaties"; dat zij voorts beweren dat "de vordering (...) tijdig (is), daar zij ingediend (werd) binnen de zestig dagen na kennisname van de vergunning"; dat zij evenwel in het ongewisse laten wanneer zij kennis hebben gekregen van het bestaan van de bestreden stedenbouwkundige vergunning en van de inhoud ervan; dat het de Raad van State derhalve op grond van de in het verzoekschrift uiteengezette feiten niet mogelijk is na te gaan of de verzoekende partijen met de voor een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid vereiste spoed en diligentie hebben gehandeld om kennis te nemen van de bestreden beslissing en van de inhoud ervan en de vordering tot schorsing in te stellen; dat de uiterst dringende noodzakelijkheid van de vordering tot schorsing om deze reden alleen reeds niet afdoende is verantwoord;

Overwegende dat niet is voldaan aan de eerste door artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State opgelegde voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid te kunnen bevelen; dat die vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen;

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het verzoek tot tussenkomst van XXXX en XXXX in de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt ingewilligd.

Artikel 2.

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Artikel 3.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt uitgesteld.

De kosten van de tussenkomst in de schorsingsprocedure bij uiterst dringende noodzakelijkheid, bepaald op 250 euro, komen ten laste van de tussenkomende partijen, ieder voor de helft.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op negenentwintig december 2005, door :

de H. G. DEBERSAQUES, wnd. kamervoorzitter,
staatsraad,

Mevr. A. TRUYENS, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. TRUYENS.

G. DEBERSAQUES.